

عنوان مقاله:

راهبردهای کمک به والدین دانش آموزان با نیازهای آموزشی ویژه در آموزش از راه دور اضطراری

محل انتشار:

نهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فضیله حزبی - عضو پژوهشکده تعلیم و تربیت خوزستان

منی شاوردی - عضو پژوهشکده تعلیم و تربیت

خلاصه مقاله:

این تحقیق برای دستیابی به چهار هدف انجام شد: (الف) شناسایی و شناسایی راهبردهای والدین دانش آموزان با نیازهای آموزشی ویژه (SEN) در آموزش از راه دور در طول همه گیری کووید-۱۹. (ب) این استراتژی ها را با راهبردهای والدین دانش آموزان بدون SEN مقایسه کنید. (ج) شناسایی عوامل پیش بینی کننده مشارکت والدین در آموزش از راه دور برای دانش آموزان دارای SEN. (د) ببینید آیا استراتژی های شناسایی شده تفاوتی در موانع و مزایای یادگیری از راه دور ایجاد می کند یا خیر. در مجموع ۴۲۱ نفر از والدین دانش آموزان مقطع ابتدایی در این مطالعه شرکت کردند که ۸۶ نفر (۲۰٪) والدین دانش آموزان SEN (گروه SEN) بودند. بر اساس تحلیل عاملی نتایج (پاسخگویان ۶۶ مورد پرسشنامه الکترونیکی را تکمیل کردند)، سه راهبرد اصلی برای مشارکت والدین در آموزش از راه دور دانش آموزان شناسایی شد: (۱) معلمان اختصاصی (TC)، با ۴۰ درصد در SEM. گروه و ۵۵ درصد از گروه غیر (۲) SEM. مربی پشتیبانی خودکار تحرک (ASC) با ۲۲٪ از گروه SEN و ۲۶٪ از گروه غیر (۳) SEM. معلمان و راه حل ها (CRT) در ۳۸٪ از گروه SEN و ۱۹٪ از گروه غیر SEN مشغول بودند. قوی ترین پیش بینی کننده دخالت والدین دانش آموزان SEN در نقش معلم درگیر، تقاضای بیش از حد مدرسه بود. والدینی که فرزندانشان انگیزه کمتری برای یادگیری از خود نشان می دهند، بیشتر به انجام تکالیف برای فرزندان خود و اجرای راهبردهای طرد و معلمی متعهد می پردازند. جنبه های مثبت آموزش از راه دور اغلب توسط والدینی دیده می شد که به طور متوسط درگیر بودند و به فرزندانشان اجازه می دادند مستقل و خودراهربر باشند (آموزگاران خودراهربر). نتایج می تواند برای بهبود فعالیت موسسات آموزشی در تعریف برنامه های آموزش از راه دور برای دانش آموزان دارای SEN و همکاری والدین مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1638981>

